

Vadászkutya info (Utánkeresés) --- 2011. szeptember

A vadászat során sajnos előfordul, hogy az elejteni kívánt vad, a lövés után, nem marad tűzben, rövidebb-hosszabb távolságot tesz még halálos lövés esetén is. Az is előfordul, hogy csak megsebezni sikerül a vadat. Szerencsésebb eset az, ha hibázás történik, a vad sértetlenül elmenekülhet.

Kovács László könyvéből egy amerikai vadászima idézete:

„Add, hogy tisztán lőjek, tisztán öljek, és ha nem tudok tisztán ölni, Ó Uram, add, hogy tisztán hibázzak!”

És egy idézet a vadászatról szóló törvény végrehajtására kiadott 79/2004. (05.04.) FVM rendeletről, ahol a második mondatra sokan nem emlékeznek:

22.§. (1) bekezdés: „A sebezett vadat addig kell keresni, amíg a megtalálására esély van. Nagy vadra leadott lövésnél akkor is utánkeresést kell folytatni, ha a helyszínen sebzésre utaló jelek nem találhatók.”

Tehát az első és a legfontosabb feladatunk, elkerülni a sebzést.
Mit tegyünk ennek érdekében?

- Lőtéren gyakoroljuk a lövést, ismerjük meg a fegyverünk tulajdonságait,
- a felszerelésünk legyen jól karbantartott, a céltávcső precízen beállított,
- használjuk a vadnak és a körülményeknek megfelelő fegyvert és löszert, kaliberben inkább eggyel nagyobbat válasszunk, és ne sajnáljuk a pénzt a „legjobb” lőszerre,
- a lövés leadása előtt legyünk türelmesek, higgadtak, várjuk ki, hogy a vad megfelelő pozícióban, tisztán, és számunkra megfelelő távolságban álljon.

Ha mindezek ellenére sebzés történik, további szabályok betartása fontos, de előtte néhány szó a sebzés fajtáiról: Alapvetően kétféle sebzésről beszélhetünk, amelyből az első tulajdonképpen nem is sebzés. A vad halálos találat után is akár 100-200 métert is megtehet, és fedett terepen, különösen vér nélkül, komoly problémát jelenthet a dermedt vad megtalálása. A másik eset, amikor a vad „könnyű” sebet kap, és esetleg csak napok múlva pusztul el, vagy felépül a sérüléséből, túléli a lövést.

Tehát a szabályok:

- A lövés után hallgassuk, hogy van-e becsapódás, és igyekezzünk a hang alapján követni a sebesült vad mozgását.
- A megfelelő idő kivárása után, keressük meg a rálövés helyét, a rálövésnél talált lövelekből következtethetünk a találat helyére és súlyosságára.
- Úgy kezdjük (és folytassuk) a keresést, hogy később lehessen újratekinteni, megmaradjanak a nyomok. Sajnos a vadászok a nyomok nagy részét széttaposzák, eltüntetik maguk után.
- Ne a csapán haladjunk, mellette, és folyamatosan jelöljük meg a talált vérnyomokat. A jelölésre a papír zsebkendő és a vécépapír a legmegfelelőbb.

Rövid időn belül kiderül, hogy érdemes-e kutya nélkül folytatni a keresést, rátalálhatunk-e a dermedt vadra. Ha nem, ebben az esetben a kereséshez tacsó, tacsókópopó vagy például foxi

jól használható. A keresésre alkalmas fajta önmagában kevés, lehetőleg képzett kutyával keressünk. Az udvaron, házőrzésre tartott kutyával ne kísérletezzünk.

Ajánlott ilyen esetben már a hivatásos vadász segítségét igénybe venni, aki nagyobb tapasztalattal, gyakorlattal rendelkezik. Ha a vérnyom fogy, a csapajelek gyengülnek, vérebbel érdemes kezdeni vagy folytatni a keresést. A képzett és gyakorlott vérebbel – ha a nyomokat nem tettük teljesen tönkre – jó eséllyel kézre keríthető a sebzett vad. A véreb képes adott fajon belül az egyedek szagát is megkülönböztetni és követni. A még élő vadat hajszázza, és egy idő után megállítja, ahol a vadat meg lehet váltani a szenvedéseitől a kegyelemlövés megadásával.

Fontos, hogy a vérebvezetővel minél előbb vegyük fel a kapcsolatot. Jó tudni, hogy vérebbel a keresés, a nyom kihülése után, tehát 3-4 órával kezdhető meg. Természetesen egyéb körülményeket pl. a hőmérsékletet is figyelembe kell venni.

Nagy terítékű vendégvadásztatások vagy hajtóvadászatok előtt célszerű előre egyeztetni a vérebvezetővel, mikor tud rendelkezésre állni, hogyan és mikor hívható, a reggeli vagy esti sebzés után mikor tudja kezdeni a keresést. Kellő odafigyeléssel, előrelátással csökkenthetjük a sebzések számát, az eredményes utánkereséssel értékes vadhúst vagy trófeát menthetünk meg és ami a legfontosabb, a sebzett vadat megválthatjuk a szenvedéseitől.

Leskó Tibor